

skæftigelsesminister, som ikke finder anledning til at ændre i noget som helst på kontanthjælpsloftet. Når vi nu her i dag diskuterer ulighed, så har fru Charlotte Dyremose et forslag til, hvordan man skal undtage sindslidende fra det.

Derfor må vi bare spørge: Er det her et forslag a la De Konservatives skatteforslag, velfærdsreformer og andre ting, sådan nogle, man tager frem i forbindelse med paradedebatter her i Folketingssalen, eller er det et forslag, som Det Konservative Folkeparti har nogle planer om at prøve at få realiseret i den virkelige verden?

Med andre ord: Har Det Konservative Folkeparti planer om at gå ind i f.eks. serviceeftersynet af »Flere i arbejde« og rent faktisk arbejde for, at der bliver ændret i kontanthjælpsloftet, når det gælder de sindslidende?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kan afsløre, at de før omtalte overvejelser for det første er nogle, vi ikke er færdige med. De startede for 3 måneder siden fremført af hr. Tom Behnke, og de har derfor på ingen måde noget med denne sag at gøre.

For det andet kan jeg sige, at vi Konservative rent faktisk begyndte at tale om skattelettelse i 1999 og var de eneste. Lynhurtigt, og det skal De Radikale have tak for, kom de efter. Så var der flere partier, og nu kan vi høre selv SF i dagens debat tale om at lette skatten på arbejde. Vi er faktisk ret stolte af, at vi fra konservativ side kunne realisere en skattelettelse på 10 mia. kr., den første reelle lettelse i 30 år.

Vi er sådan set også ret stolte af, at vores pres for at få velfærdsreformer har gjort, at vi har fået en Velfærdskommission, som har barslet, og hvor der nu er lagt op til i Folketinget, at flere partier nu melder ud, at de er villige til at begynde at forhandle velfærdsreformer.

Så vi Konservative er ret stolte over, at vi gik foran og sagde, at vi *skal* have sikret fremtidens velfærd, og at der nu er et bredt flertal i Folketinget, der er villigt til at tage de drøftelser op.

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Nu er der jo sådan det særlige ved politik, at selv om en kommission barsler, skal der ske sådan en politisk undfangelse bagefter, og det er jo ligesom den omvendte rækkefølge af, hvordan man normalt arbejder med den slags ting.

Det, der bare er det helt afgørende her i forhold til kontanthjælpsloftet, for det er jo en pågående diskussion, som ikke handler om velfærdsreformer, er, at det er en situation, der er mere akut, end at vi kan vente i ca. 6 år, eller hvor lang tid den konservative løbetid normalt er for at realisere ideer. Vi har sådan set været i gang med en proces, som strandede, fordi vi ikke kunne finde vej igennem til regeringen for at gøre noget ved kontanthjælpsloftet.

Nu har vi en statsminister, der har sagt, at der er behov for at kigge på kontanthjælpsloftet i forhold til de sindslidende, vi har en konservativ folketingsgruppe, hvis formand, hvis arbejdsmarkedsordfører, hvis socialordfører og nu også fru Charlotte Dyremose har sagt, at der er behov for at kigge på det. Så er spørgsmålet: Var det ikke på tide, at man pegede på beskæftigelsesministeren og spurgte: Skulle vi nu ikke gennemføre noget her? Jeg tror, det ville være meget nemt at sikre et flertal i Folketinget inden for forligskredsen for at gøre noget konkret ved det. Det kunne såmænd foregå i næste uge, hvis det var det.

Er det den konservative ambition, at vi nu og her prøver at samle et flertal for at gøre noget ved kontanthjælpsloftet for de sindslidende isoleret set?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det er og har længe været en konservativ ambition at lave velfærdsreformer. Vi blev tudet ørerne fulde af, at vi bare ville lave nedskæringer, og det var, fordi vi nærmest var nogle onde mennesker.

Så nedsatte vi en Velfærdskommission, og det kan man så kalde en syltekrukke, eller man kan lade være. Men det har rent faktisk gjort, at et flertal i det her parlament har indset nødvendigheden af, at hvis vi vil sikre fremtidens velfærd, hvis vi vil sørge for, at vi i fremtiden kan tage vare på de mennesker, der af den ene eller den anden grund ikke kan klare sig selv, hvis vi vil have et godt solidt system til vores børn og børnebørn, så de kan føle sig trygge, få god uddannelse, god behandling og et socialt sikkerhedsnet, så skal der laves velfærdsreformer.

Når det er med det sigte, så er det vel rimelig åbenlyst, at hvis der er et område, hvor vi kan se, at her er der nogle mennesker, der har brug for en særlig hjælp, så er det da en god anledning til at tage fat også på det område.